

Amant declarat...

Florin-Cezar CĂLIN

Tu mi-ai strivit sărut cu tapla ta,
Când am atins-o eu cu buze moi.
Indiferent ce soartă voi avea!
Tu nu vei fi nicicând pe locul doi.

Când soarele se duce spre apus,
(căci misiunea lui iar încetează).
Secunde tu din mine ai răpus!
Chiar dacă mintea îmi este întreagă.

Unește calea ta cu drumul meu,
Și ai să vezi atunci că e posibil.
Să-l întâlnești pe bunul Dumnezeu,
Iar vis n-o să-ți mai fie pedepsibil.

Încerc s-aud cuvântul rațiunii,
Dar gândul meu la tine mă răpune.
Și nu cred că rezist eu presiunii,
Ce-ncearcă disperarea să-mi adune.

Aș rupe bariera dintre noi!
Dar șansa neputinței este mare.
În umbra ta voi sta, pe locul doi,
Fiind platforma ta de încercare.

Din zori de zi și până-n miez de noapte,
Gândul de tine-mi este arestat.
Și de ar vrea, nu poate să mai rabde,
Statutul de amant ... chiar declarat.

Brăila, noiembrie 2017